

588.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 17 lipca 1922 r.

o zaprowadzeniu wymiany listów z podaną wartością z zagranicą.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1.

Zarządzenia ogólne.

Od 1 sierpnia 1922 r. wprowadza się wymianę listów z podaną wartością z następującymi krajami: Argentyną, Austrią, Belgją, Brazylią, Chili, Chinami, Czechosłowacją, Danją, Egiptem, Etyopją, Finlandją, Francją wraz z Algierem i kolonjami, Hiszpanją, Holandją wraz z kolonjami, Indjami brytyjskimi, Islandją, Japonją, Kongiem belgijskim, Łotwą, Luksemburgiem, Marokiem, Niemcami, Norwegją, Portugalją wraz z posiadłościami, Szwajcarją, Szwecją, terytorjum Sary, Tunisiem, Turcją, Węgrami, Wielką Brytanią i Irlandją oraz kolonjami brytyjskimi, W. M. Gdańskiem i Włochami.

§ 2.

Najwyższy wymiar podanej wartości.

W obrocie wzajemnym między Polską, a wyżej podanymi krajami dopuszczone zostały listy, zawierające bilety bankowe i papiery wartościowe (walory) oznaczone jako takie przez nadawcę podaniem wartości w adresie.

Najwyższy wymiar podanej wartości nie może przekraczać 1000 franków w złocie, względnie ich ekwiwalentu w markach polskich.

Nadawcy wolno jest podać wartość listu w kwocie, odpowiadającej rzeczywistej wartości biletów bankowych albo papierów (walorów), stanowiących jego zawartość, lub w kwocie niższej, nie wolno jednak podawać w kwocie wyższej, gdyż to będzie uważane za rozmyślne fałszerstwo.

W razie fałszywego podania wartości, nadawca traci prawo do odszkodowania i może być pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej.

§ 3.

Waga i wymiar listu z podaną wartością.

W obrocie zagranicznym dopuszcza się listy z podaną wartością do wagi 2 klg. wymiar takiego listu w każdym z trzech kierunków nie może być większy niż 45 centymetrów, lub, jeżeli list ma formę rulonu, niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

§ 4.

Przedmioty wzbronione do przesyłki w listach z podaną wartością.

Nie wolno wkładać do listów z podaną wartością:

- a) monety brzęczącej;
- b) przedmiotów podlegających należnościami celnym;
- c) przedmiotów złotych i srebrnych, drogich kamieni, biżuterji i innych cennych przedmiotów;
- d) opium, morfiny, kokainy i innych środków odurzających;
- e) przedmiotów, których przywóz i obieg w kraju przeznaczenia są zakazane,
- f) przedmiotów, zabronionych do przesyłania pocztą listową.

Przedmioty, które były przyjęte do przewozu wbrew przepisom, zwraca się do miejsca nadania, z wyjątkiem wypadków, gdy zarząd kraju przeznaczenia, na mocy swoich ustaw lub przepisów wewnętrznych, jest uprawniony do doręczenia ich adresatom.

§ 5.

Warunki przejęcia listów z podaną wartością do przesyłania.

- a) Do wysyłania listów z podaną wartością zagranicę można używać kopert, albo wydanych przez zarząd pocztowy, albo też kopert prywatnego nakładu. Tych ostatnich jednak pod warunkiem, że są zrobione z jednego kawałka trwałego i czystego t. j. niezapisanego lub niezadrukowanego papieru i są dobrze sklezione.

Na stronie adresowej koperty należy podać dokładny adres odbiorcy i podaną wartość, na stronie zaś odwrotnej adres nadawcy; pomieszczone napisy nie mogą zawierać poprawek, miejsc przekreślonych lub wytartych, które umożliwiłyby zmianę adresu, względnie naruszenie koperty, z tego również powodu nie wolno używać kopert z kolorowymi brzegami i kopert z przezroczystą błoną.

- b) Listy z podaną wartością dopuszczone są tylko w kopertach, zamkniętych zapomocą pieczęci lakowych, z identycznym odciskiem specjalnego znaku nadawcy, a umieszczonych w pewnych odstępach w ilości dostatecznej do przytrzymania wszystkich zagieć koperty.

Zawartość listów z podaną wartością powinna być przed włożeniem do koperty owinięta w papier.

- c) Każdy list musi być w ten sposób opakowany, aby bez widocznego zewnętrznego uszkodzenia koperty lub pieczęci nie można się było dostać do jego zawartości.
- d) Wartość listu ma być podana w walucie kraju nadania i wpisana przez nadawcę na stronie adresowej listu cyframi i słowami, bez podskrobywań i poprawek.

Kwota podanej wartości musi być prócz tego przeznaczoną na franki złote bądź przez samego nadawcę, bądź przez urzędnika przyjmującego według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu ustalonego przez zarząd pocztowy.

Wynik przeliczania ma być uwidoczniiony napisem cyframi, umieszczonymi obok lub pod napisem wyrażającym podaną wartość w walucie kraju nadania.

e) Listy z podaną wartością, wysyłane z Polski zagranicę, ma się nadawać na pocztę w stanie nie otwartym.

Do zamknięcia i zapieczętowania listu z podaną wartością na pocztę ma nadawca dostarczyć znaczki i laku.

Na wysłanie pocztą polskich i obcych biletów bankowych oraz papierów wartościowych (walorów) nadawca musi naprzód nadawca uzyskać od uprawnionego delegata Ministerstwa Skarbu pozwolenie na wyjazd, które wraz z listem, mającym się wysłać, ma być w chwili nadania urzędnikowi przyjmującemu.

Uprawnionymi organami Ministerstwa Skarbu do wydawania pozwoleń na wysyłkę pocztą zagranicę polskich i obcych biletów bankowych oraz papierów wartościowych są delegaci Ministerstwa Skarbu ds. spraw dewizowych, którzy urzędują:

- Poznaniu Oddział Polskiej Krajowej Kasy Pożyczk.
- S. dgoszczy " " " " "
- Sosnowcu " " " " "
- Łodzi " " " " "
- Śląsku na Śląsku Cieszyńskim Oddział Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.
- Krakowie Izba Handlowa.
- Katowice " " " " "

W Warszawie pozwolenia wydaje Ministerstwo Skarbu.

§ 6.

Rodzaje listów z podaną wartością.

Nadawca listu z podaną wartością zagranicę może żądać, by nadany przez niego list:

- a) doręczony względnie awizowany był adresatowi po nadejściu do miejsca przeznaczenia przez umyślnego posłańca; tego rodzaju list z podaną wartością oznaczają się napisem „expres” (pośpieszny);
- b) wydany był adresatowi po wpłaceniu przez tegoż obciążającej list kwoty pobraniowej; tego rodzaju listy z podaną wartością oznaczają się napisem „remboursement” (pobranie);
- c) wydany był adresatowi za poświadczaniem odbioru na specjalnym formularzu, zwracającym niezwłocznie nadawcy przez urząd oddawczy; tego rodzaju listy z podaną wartością oznaczają się napisem „avis de réception” (zwrotne poświadczenie odbioru).

Z tych trzech żądań polski zarząd pocztowy może ze względu na warunki walutowe uwzględnić tylko wskazane pod a i c.

§ 7.

Oplaty i należności pocztowe uiszczane przez strony.

1. Przy nadaniu listu z podaną wartością nadawca uiszcza z góry:

- a) opłatę przewozową i należność za polecenie według każdorazowo obowiązującej taryfy listowej zagranicę, pobieranej od 1 listu poleconego tej samej wagi i do tego samego kraju przeznaczenia (taryfy specjalne z niektórymi państwami);
- b) należność asekuracyjną w kwocie 50 centymów od każdych 300 franków lub część 300 franków podanej wartości;
- c) należność za pośpieszne doręczenie;
- d) należność za zwrotne poświadczenie odbioru, wynoszącą tyle, co opłata za zwykły list zagranicę.

Oplaty podane w punktach a) c) i d) pobiera się w walucie krajowej według każdorazowo obowiązującej taryfy pocztowej dla listów zagranicę.

Opłatę zaś podaną w punkcie b) wyrażoną w centymach, urzędy pocztowe przeliczają na marki polskie, mnożąc dane kwoty przez współczynnik, ustalony przez zarząd pocztowy, a wyrażający stosunek marki do franka złotego.

Wszelkie opłaty przy nadaniu uiszcza się bądź przez nalepienie na liście z podaną wartością odpowiedniej ilości znaczków pocztowych, bądź gotówką.

2. Przy odbiorze listu z podaną wartością adresat uiszcza:

- a) opłatę asekuracyjną za dosłanie z zagranicy w wypadku dosyłania z pierwotnego kraju przeznaczenia;
- b) należność za doręczenie listu z podaną wartością do domu w wysokości, ustalonej dla listów wartościowych wewnątrz w kraju.

Listy z podaną wartością z zagranicy nie mogą być obciążane na rachunek adresata żadnymi innymi opłatami prócz wymienionych powyżej.

3. Za pismo wywiadowcze, jak również za zwrotne poświadczenia odbioru, żądane już po nadaniu listu z podaną wartością, strona uiszcza podwójną opłatę za zwykły list zagranicę wagi 20 gr. według każdorazowo obowiązującej taryfy.

§ 8.

Reklamacje.

Nadawca listu z podaną wartością może wnieść pismo wywiadowcze, ażeby się dowiedzieć o losie swego listu.

Wnoszenie reklamacji dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następującego po dniu nadania listu z podaną wartością na pocztę.

§ 9.

Odpowiedzialność.

W razie zaginięcia, obrabowania lub uszkodzenia listu z podaną wartością, o ile takowe nie zosta-

ły spowodowane wypadkami siły wyższej lub niezastosowaniem się do przepisów podanych w § 4, nadawcy lub w jego miejsce adresatowi, przysługuje prawo do odszkodowania, odpowiadającego stracie, w rzeczywistości poniesionej wskutek zaginięcia, obrabowania lub uszkodzenia, o ile rzeczona strata nie wynika z winy lub niedbalstwa nadawcy i pod warunkiem, by odszkodowanie w żadnym razie nie przewyższało wartości podanej, przyczem nie uwzględnia się szkód pośrednich lub nieosiągniętych korzyści.

Nadawca, względnie adresat, tracą prawo do odszkodowania, jeżeli nie wniosli reklamacji przed upływem jednego roku od dnia nadania listu z podaną wartością na pocztę.

§ 10.

Wycofanie listów z podaną wartością, zmiana adresu.

Nadawca listu z podaną wartością może go z poczty wycofać lub zmienić jego adres, dopóki list nie został wydany odbiorcy.

Odnośne żądanie przesyła się listownie lub telegraficznie na koszt nadawcy, który z tego tytułu winien opłacić następujące należności:

- a) należność za list polecony zagranicę wagi jednej jednostki, jeżeli żądanie przesyła się drogą pocztową;
- b) należność za telegram do odnośnego kraju według zwyczajnej taryfy zagranicę, jeżeli żądanie przesyła się drogą telegraficzną.

Nadawca listu z podaną wartością, obciążonego pobraniem, może na zasadach, ustalonych dla żądań o zmianie adresu żądać całkowitego skreślenia lub częściowego znizienia kwoty pobraniowej.

Minister Poczty i Telegrafów:
w z. *Dobrowolski*
